

XXIAdults

**Dostosowanie systemu kształcenia dorosłych
do XXI wieku**

Szablon dobrych praktyk

INSTITUTE for
ROMA and
MINORITIES
INCLUSION

**DIPUTACIÓN
DE VALLADOLID**

E-SCHOOL
EDUCATIONAL GROUP

EMPODERAR
DESENVOLVIMENTO ORGANIZACIONAL, SOCIAL, PROFESIONAL E PESSOAL

Co-funded by
the European Union

Nazwa dobrej praktyki

Latarnicy2020.pl – innowacyjny projekt edukacji cyfrowej dla dorosłych w Polsce

Podsumowanie praktyki

Krótkie, łatwe do zrozumienia streszczenie: Czym jest ta praktyka, dla kogo jest przeznaczona i jaki ma cel?

Projekt *Latarnicy2020.pl* to zakrojona na szeroką skalę inicjatywa mająca na celu poprawę umiejętności cyfrowych wśród dorosłych, którzy borykają się z wykluczeniem cyfrowym. Praktyka ta obejmuje sieć przeszkolonych edukatorów znanych jako Latarnicy, którzy zapewniają spersonalizowane szkolenia cyfrowe w lokalnych społecznościach w różnych regionach. Celem jest pomoc dorosłym uczniom w zdobyciu niezbędnych kompetencji cyfrowych, zwiększenie ich pewności siebie w korzystaniu z technologii oraz promowanie integracji społecznej poprzez praktyczną, dostępną edukację.

Opis praktyki – min. 2000 znaków

1) Kontekst / Tło

Jaka była początkowa potrzeba lub problem?

Kto był grupą docelową?

Czy było to częścią większego programu lub projektu?

Projekt *Latarnicy2020.pl* powstał w odpowiedzi na palący problem w Polsce: wielu dorosłych nie posiadało umiejętności cyfrowych niezbędnych do pełnego uczestnictwa w dzisiejszym, coraz bardziej cyfrowym społeczeństwie. To wykluczenie cyfrowe dotyczyło zwłaszcza osoby starsze, mieszkające na obszarach wiejskich lub słabo rozwiniętych oraz inne grupy znajdujące się w trudnej sytuacji, które miały trudności z dostępem do internetu i technologii cyfrowych lub z ich wykorzystaniem. Bez tych podstawowych kompetencji cyfrowych wielu dorosłych miało trudności z wykonywaniem codziennych zadań, dostępem do usług publicznych lub korzystaniem z możliwości edukacyjnych i zawodowych w Internecie.

Projekt skupiał się na osobach dorosłych w wieku 18 lat i starszych, które były zagrożone pozostawaniem w tyle w związku z szybkimi zmianami technologicznymi. Obejmowało to seniorów, osoby niepełnosprawne, mieszkańców mniejszych miast oraz inne osoby, które miały ograniczony kontakt z narzędziami cyfrowymi lub brakowało im pewności w ich korzystaniu. Kierując się do tych grup, *Latarnicy2020.pl* dążył do zmniejszenia nierówności społecznych i pomocy większej liczbie osób w staniu się aktywnymi, świadomymi obywatelami cyfrowymi.

Latarnicy2020.pl opierał się na wcześniejszej inicjatywie o nazwie *Polska Cyfrowa Równych Szans (PCRS)*, która trwała w latach 2011–2015 i została uznana za jeden z największych projektów edukacji cyfrowej dla osób dorosłych w wieku powyżej 50 lat w Unii Europejskiej. Projekt *PCRS* położył podwaliny pod skuteczne metody nauczania i modele organizacyjne, które *Latarnicy2020.pl* rozwinął.

Ten nowy projekt był częścią szerszych działań na rzecz zwiększenia integracji cyfrowej w całej Polsce i był wspierany przez Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, a także przez Unię Europejską. Dzięki połączeniu wsparcia rządowego, wiedzy eksperckiej i szerokiej sieci lokalnych edukatorów, *Latarnicy2020.pl* zdołał dotrzeć do różnorodnych społeczności i zapewnić wysokiej jakości, dostosowaną do potrzeb edukację cyfrową. Projekt został wdrożony w 12 polskich regionach, co zapewniło szeroki zasięg geograficzny i lokalną przydatność.

Podsumowując, *Latarnicy2020.pl* odpowiedzieli na pilną potrzebę wypełnienia luki w umiejętnościach cyfrowych wśród dorosłych, zwłaszcza tych najbardziej narażonych na wykluczenie, mobilizując sieć przeszkolonych edukatorów do prowadzenia dostępnych, skoncentrowanych na społeczności szkoleń. Pomogło to wielu osobom poprawić swoje umiejętności cyfrowe i pełniej uczestniczyć w cyfrowym świecie.

2) Cele

Jakie były cele tej praktyki?

Co miało na celu poprawić lub zmienić?

Głównym celem projektu *Latarnicy2020.pl* było podniesienie umiejętności cyfrowych wśród dorosłych zagrożonych wykluczeniem cyfrowym. Projekt miał na celu pomoc osobom, które mają trudności z obsługą komputerów, smartfonów, internetu i usług cyfrowych, aby mogły one w pełni uczestniczyć w życiu społecznym, edukacyjnym i zawodowym. Poprzez zapewnienie praktycznych szkoleń projekt dążył do budowania pewności siebie i podstawowych kompetencji w zakresie technologii cyfrowych, ułatwiając i zwiększając dostępność codziennych zadań.

Kolejnym ważnym celem było stworzenie silnej sieci lokalnych edukatorów, znanych jako „Latarnicy”, którzy prowadziliby te szkolenia bezpośrednio w swoich społecznościach. Edukatorzy ci zostali przeszkoleni w zakresie stosowania specjalnej „metody latarnika”, która koncentrowała się na indywidualnych potrzebach, praktycznej nauce i bliskim kontakcie z uczestnikami. Metoda ta miała na celu uczynienie nauki cyfrowej bardziej efektywną i dostosowaną do tempa oraz zainteresowań każdego uczącego się.

Projekt miał również na celu podniesienie świadomości na temat znaczenia umiejętności cyfrowych oraz zachęcenie większej liczby dorosłych do korzystania z technologii. Jego celem było zmniejszenie nierówności społecznych związanych z wykluczeniem cyfrowym poprzez pomoc grupom znajdującym się w trudnej sytuacji, takim jak osoby starsze, osoby niepełnosprawne oraz mieszkańcy obszarów wiejskich, w uzyskaniu dostępu do świata cyfrowego.

Ponadto *Latarnicy2020.pl* planował wspierać lokalne instytucje i społeczności poprzez zwiększanie ich zdolności do oferowania edukacji cyfrowej oraz motywowanie lokalnych liderów, nauczycieli i urzędników do promowania integracji cyfrowej.

Ogólnie rzecz biorąc, projekt miał na celu nie tylko nauczanie umiejętności technicznych, ale także wspieranie integracji społecznej, aktywnego obywatelstwa i uczenia się przez całe życie. Poprzez poprawę umiejętności cyfrowych *Latarnicy2020.pl* pomogli dorosłym stać się bardziej niezależnymi, lepiej poinformowanymi i bardziej zintegrowanymi ze współczesnym społeczeństwem.

3) Realizacja / Metodologia

Jak krok po kroku realizowano tę praktykę?

Jakie działania lub metody zostały zastosowane?

Jak długo to trwało?

Projekt *Latarnicy2020.pl* był realizowany krok po kroku, aby wspierać edukację cyfrową dorosłych w 12 polskich regionach. Najpierw zrekrutowano 250 lokalnych edukatorów zwanych Latarnikami. Edukatorzy ci musieli posiadać podstawowe umiejętności cyfrowe oraz pewne doświadczenie w prowadzeniu szkoleń. Wzięli udział w dwudniowym szkoleniu, często online z powodu COVID-19, podczas którego poznali „metodę latarnika” — praktyczny i osobisty sposób nauczania umiejętności cyfrowych.

Każdy *Latarnik* stworzył Lokalny Plan Działania, w którym szczegółowo opisał, gdzie i kiedy będzie prowadził sesje szkoleniowe, kim będą jego docelowi uczestnicy oraz ile osób planuje przeszkolić. Pomogło to dostosować szkolenia do potrzeb lokalnej społeczności.

Sesje szkoleniowe trwały około 12 godzin, ale można je było skrócić, jeśli uczestnicy szybko się uczyli. Grupy były małe (do 16 osób), aby zapewnić indywidualne podejście. Szkolenia skupiały się na codziennych umiejętnościach cyfrowych, takich jak korzystanie z internetu, usług publicznych online, mediów społecznościowych oraz podstawowej obsługi komputera lub smartfona. „Metoda latarnika” sprzyjała przyjaznej, nieformalnej atmosferze nauki.

Latarnicy składali comiesięczne raporty dotyczące swoich działań i postępów uczestników. Uczestnicy szkolenia przystępowali do testów przed i po szkoleniu, aby zmierzyć postępy.

Projekt trwał do maja 2022 r., a sesje szkoleniowe odbywały się do kwietnia 2022 r. Oprócz warsztatów uczestnicy mieli dostęp do webinarów i spotkań regionalnych, które służyły dalszemu wsparciu i wymianie doświadczeń.

Ogólnie rzecz biorąc, projekt łączył szkolenia dla edukatorów, planowanie lokalne, warsztaty w małych grupach oraz ciągłą ocenę, aby pomóc dorosłym w rozwijaniu umiejętności cyfrowych i zmniejszeniu wykluczenia cyfrowego.

4) Wyniki / Efekty

Jakie były konkretne wyniki?

Jak praktyka wpłynęła na uczestników?

W ramach projektu *Latarnicy2020.pl* przeszkolono 326 edukatorów cyfrowych, znanych jako Latarnicy Polskiej Cyfrowej. Edukatorzy ci przeprowadzili szkolenia dla 17 864 uczestników, w tym 1 645 osób niepełnosprawnych, pomagając im podnieść umiejętności cyfrowe i zmniejszyć wykluczenie cyfrowe.

Uczestnicy, z których wielu stanowiły osoby dorosłe powyżej 50. roku życia z ograniczonym wcześniejszym doświadczeniem w korzystaniu z narzędzi cyfrowych, nauczyli się podstawowych umiejętności, takich jak bezpieczne korzystanie z internetu, dostęp do e-usług, komunikacja online oraz obsługa urządzeń cyfrowych, takich jak smartfony i komputery. To praktyczne szkolenie znacznie zwiększyło ich pewność siebie i zdolność do samodzielnego poruszania się w świecie cyfrowym.

Projekt przyczynił się również do integracji społecznej, umożliwiając uczestnikom łatwiejsze nawiązywanie kontaktów z rodziną, lokalnymi instytucjami i szerszą społecznością za pomocą środków cyfrowych.

Zmniejszyło to izolację społeczną i zachęciło do bardziej aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym. Ponadto lokalne organy samorządowe odniosły korzyści dzięki obywatelom, którzy potrafili lepiej korzystać z internetowych usług publicznych, co zwiększyło ogólną efektywność administracyjną.

Ocena przeprowadzona przed i po szkoleniu potwierdziła wyraźną poprawę umiejętności cyfrowych uczestników. Wielu z nich wyraziło entuzjazm do kontynuowania swojej cyfrowej podróży edukacyjnej, a edukatorzy docenili spersonalizowaną „metodę latarnika”, która kładzie nacisk na indywidualne wsparcie i dostosowanie szkolenia do lokalnych potrzeb.

Podsumowując, Latarnicy2020.pl skutecznie budowało kompetencje cyfrowe, promowało integrację społeczną i stworzyło trwałą sieć przeszkolonych edukatorów zaangażowanych w promowanie umiejętności cyfrowych w swoich społecznościach.

5) Historie uczestników – opcjonalnie

Krótkie cytaty, osobiste refleksje lub doświadczenia uczestników

„Zasadniczo szkolenie jest dostosowane do potrzeb uczestników. Uczestnik określa, czego chce się nauczyć, a my właśnie tego go uczymy. Dla wielu uczestników zajęcia te są na początku bardzo trudne” – mówi Tadeusz Ruchlewicz, edukator programu Digital Lighthouse. „Wiele z tych osób miało wcześniej bardzo niewielki kontakt z internetem. Szkolenie skupia się głównie na różnych zadaniach związanych z załatwianiem spraw urzędowych za pomocą komputera, takich jak e-usługi czy aktywacja zaufanego profilu. Są to tematy, z którymi uczestnicy zazwyczaj mają niewielkie doświadczenie. Czy uczestnicy często mają problemy podczas zajęć? Starszym uczestnikom często brakuje nawet najbardziej podstawowych umiejętności, takich jak kliknięcie myszką”.

Źródło:

Ruchlewicz, T. (2020). Wywiad w filmie: Latarnicy2020.pl – projekt edukacji cyfrowej [film na YouTube]. Pobrano z <https://www.youtube.com/watch?v=8uQCSOrWrw8>

6) Czynniki sukcesu

Co sprawiło, że praktyka była skuteczna lub innowacyjna?

Czy były jakieś wyjątkowe lub kreatywne elementy?

Skuteczność praktyki Latarnicy2020.pl wynikała w dużej mierze z jej spersonalizowanego, skoncentrowanego na społeczności podejścia. Potrzeby edukacyjne każdego uczestnika zostały dokładnie rozważone, co pozwoliło edukatorom, znanym jako *Latarnicy*, dostosować metody nauczania do indywidualnego poziomu umiejętności i zainteresowań. To spersonalizowane podejście pomogło pokonać

początkowe bariery, z którymi borykało się wielu dorosłych, zwłaszcza tych, którzy mieli niewielkie doświadczenie w korzystaniu z technologii cyfrowych lub nie mieli go wcale.

Kolejnym kluczowym czynnikiem była silna sieć wsparcia zbudowana wokół *Latarników*. Edukatorzy ci zostali gruntownie przeszkoleni i mieli stałe wsparcie w postaci webinarów, spotkań regionalnych oraz dostępu do dedykowanej platformy cyfrowej. System ten zapewnił stałą jakość i motywację wśród trenerów, co bezpośrednio przełożyło się na lepsze wyniki nauczania uczestników.

Ponadto sama „metoda latarnicza” była innowacyjna. Skupiła się na włączaniu umiejętności cyfrowych do codziennych zadań, dzięki czemu nauka była przydatna i miała natychmiastowe zastosowanie. To praktyczne podejście sprawiło, że szkolenia były bardziej angażujące i miały większe znaczenie, zwłaszcza dla osób starszych i tych z grup szczególnie wrażliwych.

Lokalne plany działania zapewniły projektowi elastyczność i możliwość dostosowania. *Latarnicy* mieli swobodę w ustalaniu harmonogramów szkoleń i tematów zgodnie z konkretnymi potrzebami swoich społeczności. Ta zdecentralizowana i zlokalizowana organizacja sprawiła, że program pozostał aktualny i dostępny w różnych regionach.

Wreszcie, włączenie zarówno płatnych edukatorów, jak i wolontariuszy poszerzyło zasięg projektu, sprzyjając budowaniu ducha wspólnoty i umożliwiając stosowanie szerszej gamy stylów nauczania i perspektyw. To połączenie pomogło zbudować zaufanie i otwartość wśród uczniów, co miało kluczowe znaczenie dla ich motywacji i trwałego zaangażowania.

7) Przenoszalność / Zalecenia

Czy praktyka ta może być wykorzystana gdzie indziej?

Jakie warunki są potrzebne do pomyślnego wdrożenia?

Praktyka *Latarnicy2020.pl* ma duży potencjał przenoszenia na inne regiony lub kraje borykające się z wyzwaniami związanymi z integracją cyfrową dorosłych. Jej główne atuty – spersonalizowane uczenie się, zaangażowanie społeczności oraz metoda latarnika – można dostosować do różnych kontekstów kulturowych i społecznych, o ile lokalni edukatorzy otrzymają odpowiednie szkolenie i stałe wsparcie.

Pomyślne wdrożenie w innych miejscach wymaga spełnienia kilku kluczowych warunków. Po pierwsze, niezbędna jest silna sieć zmotywowanych i dobrze przygotowanych lokalnych edukatorów (podobnych do *Latarników*). Edukatorzy ci powinni posiadać nie tylko kompetencje cyfrowe, ale także umiejętności angażowania i inspirowania dorosłych uczniów, zwłaszcza tych, którzy są wykluczeni cyfrowo lub mają mniejszą pewność siebie.

Po drugie, program musi być elastyczny, aby odzwierciedlał konkretne potrzeby i cechy lokalnych społeczności. Opracowanie lokalnych planów działania w oparciu o dokładną analizę potrzeb pomaga dostosować treść i sposób realizacji, zapewniając trafność i dostępność dla grup docelowych.

Po trzecie, mechanizmy ciągłego wsparcia, takie jak regularne szkolenia, wymiana doświadczeń między rówieśnikami oraz dostęp do narzędzi lub platform cyfrowych, mają kluczowe znaczenie dla utrzymania jakości i entuzjazmu wśród edukatorów. Bez tego motywacja i skuteczność trenerów mogą ulec spadkowi.

Po czwarte, połączenie płatnych nauczycieli i wolontariuszy może zwiększyć zasięg i sprzyjać tworzeniu atmosfery wsparcia w społeczności, co korzystnie wpływa na zaangażowanie uczniów.

Wreszcie, połączenie nauki umiejętności cyfrowych z codziennymi zadaniami praktycznymi i lokalnymi problemami – tak jak ma to miejsce w metodzie lamplighter – sprawia, że szkolenie staje się znaczące i zachęca do natychmiastowego zastosowania, zwiększając motywację uczestników i prawdopodobieństwo trwałego wpływu.

Jeśli te warunki zostaną spełnione, praktyka ta może stać się cennym wzorem dla inicjatyw na rzecz integracji cyfrowej na całym świecie.

8) Wskazówki / porady dotyczące wdrożenia – opcjonalne

Listy kontrolne, lekcje lub porady dla osób pragnących wdrożyć tę praktykę.

Zalecamy skupienie się na następujących pięciu kluczowych czynnikach sukcesu jako niezbędnych elementach skutecznego wdrożenia tej praktyki:

1. Dobrze wyszkoleni lokalni edukatorzy
Posiadanie zmotywowanych i wykwalifikowanych edukatorów cyfrowych (Latarnicy), którzy rozumieją potrzeby swojej społeczności, ma kluczowe znaczenie dla zaangażowania i budowania zaufania.
2. Indywidualne podejście do nauki
Dostosowanie treści szkoleniowych do konkretnych potrzeb i tempa uczestników zapewnia lepsze wyniki nauczania, zwłaszcza w przypadku osób o niskich umiejętnościach cyfrowych.
3. Silne wsparcie lokalne i zaangażowanie społeczności
Współpraca z lokalnymi instytucjami i interesariuszami pomaga stworzyć sprzyjające środowisko i promuje szerszy udział.
4. Ciągłe szkolenia i mentoring dla edukatorów
Ciągły rozwój i wsparcie utrzymują motywację nauczycieli i poprawiają jakość prowadzonych szkoleń.
5. Elastyczne formaty szkoleń
Oferowanie zarówno szkoleń stacjonarnych, jak i online zapewnia dostęp dla różnorodnych uczestników, w tym osób z ograniczeniami ruchowymi lub czasowymi.

9) Wnioski – opcjonalnie

Największe niespodzianki, przeszkody lub kluczowe wnioski podczas wdrażania.

10) Zdjęcia ilustrujące opisaną praktykę

Proszę dołączyć co najmniej 3 zdjęcia związane z opisaną dobrą praktyką

PROFIL PRAKTYKI – LISTA KONTROLNA KLASYFIKACJI

Zaznacz wszystkie kategorie, które odnoszą się do opisaną przez Ciebie praktyki. Możesz wybrać więcej niż jedną.

RODZAJ PRAKTYKI

- Uczenie się przez praktykę
- Uczenie się międzypokoleniowe
- Uczenie się w społeczności
- Nauka cyfrowa / mieszana
- Uczenie się od rówieśników
- Mentoring / coaching
- Podejścia kulturowe / kreatywne
- Współpraca / partnerstwo
- Inne (proszę określić):

GRUPA DOCELOWA

- Dorośli o niskich kwalifikacjach
- Osoby nieuczące się, niepracujące i nieuczestniczące w szkoleniach (NEET)
- Migranci / uchodźcy
- Osoby starsze
- Kobiety
- Osoby z niepełnosprawnościami
- Inne grupy szczególnie narażone

☐	Ogólna populacja dorosłych
ŚRODOWISKO EDUKACYJNE	
☐	Formalne
☒	Nieformalne
☐	Nieformalne
ROZWIJANE UMIEJĘTNOŚCI / KOMPETENCJE	
☐	Umiejętność czytania, pisania i rozumienia tekstu
☐	Umiejętności matematyczne (matematyka, logiczne myślenie)
☒	Umiejętności cyfrowe
☐	STEM (nauki ścisłe, technologia, inżynieria, matematyka)
☒	Osobiste, społeczne i umiejętność uczenia się
☐	Kompetencje obywatelskie
☐	Przedsiębiorczość
☐	Świadomość kulturowa i ekspresja
☐	Umiejętności językowe
☐	Umiejętności związane z pracą / zawodowe
☐	Kompetencje ekologiczne
☐	Inne (proszę określić):
POTENCJALNI UŻYTKOWNICY	
☒	Nauczyciele / wychowawcy
☐	Personel administracyjny
☐	Kierownictwo szkoły / ośrodka
☐	Decydenci / Administracja publiczna
☒	Organizacje pozarządowe / organizacje społeczne
☐	Inne (proszę określić):

Słownik kategorii (wyjaśnienie pozycji listy kontrolnej)

Rodzaj praktyki

- Uczenie się przez działanie – uczenie się poprzez praktyczne działania, metody oparte na praktyce, takie jak warsztaty lub rzeczywiste zadania.
- Uczenie się międzypokoleniowe – działania angażujące uczestników z różnych grup wiekowych, którzy uczą się od siebie nawzajem.
- Uczenie się w społeczności – uczenie się, które odbywa się w lokalnej społeczności, często poprzez zaangażowanie w życie społeczne.
- Uczenie się cyfrowe / mieszane – edukacja z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych (online) lub połączenie metod online i bezpośrednich.
- Uczenie się rówieńnicze – uczenie się wśród uczestników o podobnym statusie lub doświadczeniu, którzy wspierają się nawzajem.

- Mentoring / coaching – indywidualne wsparcie ze strony osoby bardziej doświadczonej, mające na celu pomoc w nauce i rozwoju osobistym.
- Podejścia kulturowe / kreatywne – wykorzystanie sztuki, muzyki, teatru, opowiadania historii itp. jako narzędzi uczenia się.
- Współpraca / partnerstwo – praktyki obejmujące współpracę między organizacjami lub grupami.
- Inne (proszę określić) – każda inna metoda niewymieniona powyżej.

Grupa docelowa

- Dorośli o niskich kwalifikacjach – dorośli o niskim poziomie wykształcenia formalnego lub podstawowych umiejętnościach.
- Osoby z grupy NEET – osoby nieuczące się, niepracujące ani nieuczestniczące w szkoleniach (często młodzi dorośli).
- Migranci / uchodźcy – osoby, które przybyły z innego kraju i często borykają się z trudnościami związanymi z integracją.
- Osoby starsze – osoby w wieku powyżej 65 lat
- Kobiety – praktyki ukierunkowane konkretnie na potrzeby kobiet.
- Osoby z niepełnosprawnościami – osoby z niepełnosprawnościami fizycznymi, sensorycznymi, intelektualnymi lub psychicznymi.
- Inne grupy szczególnie wrażliwe – grupy zagrożone wykluczeniem (np. długotrwale bezrobotni, osoby bezdomne).
- Ogólna populacja dorosłych – przeciętni dorośli nie należący do konkretnych kategorii.

Środowisko uczenia się

- Formalne – nauka w ramach oficjalnych systemów edukacyjnych, certyfikowane kursy (np. szkoły, uniwersytety).
- Nieformalne – zorganizowane uczenie się poza systemem formalnym (np. warsztaty, szkolenia społecznościowe).
- Nieformalne – uczenie się poprzez codzienne doświadczenia, bez ustrukturyzowanego kursu (np. wolontariat, rodzina).

Rozwijane umiejętności / kompetencje

- Umiejętność czytania i pisania – czytanie, pisanie i rozumienie tekstów (w tym tekstów funkcjonalnych, takich jak formularze).
- Umiejętności matematyczne – stosowanie matematyki i logicznego rozumowania.
- Umiejętności cyfrowe – korzystanie z narzędzi cyfrowych, np. tworzenie CV, narzędzia internetowe, platformy internetowe.
- STEM – nauka, technologia, inżynieria i matematyka.
- Kompetencje osobiste, społeczne i związane z uczeniem się – samoświadomość, motywacja, praca zespołowa, umiejętności uczenia się przez całe życie.

- Kompetencje obywatelskie – aktywne obywatelstwo, zrozumienie demokracji i odpowiedzialności społecznej.
- Przedsiębiorczość – kreatywność, innowacyjność, zarządzanie projektami, podejmowanie ryzyka.
- Świadomość kulturowa i ekspresja – docenianie i tworzenie treści kulturowych (np. sztuka, muzyka).
- Umiejętności językowe – zdolność do porozumiewania się w jednym lub kilku językach obcych.
- Umiejętności związane z pracą / zawodowe – praktyczne umiejętności przydatne w konkretnych zawodach lub profesjach.
- Kompetencje ekologiczne – wiedza i zachowania wspierające zrównoważony rozwój i troskę o środowisko.
- Inne – wszelkie inne rozwinięte umiejętności (proszę określić).

Potencjalni użytkownicy – grupy, które mogłyby odnieść korzyści ze stosowania, dostosowywania lub czerpania inspiracji z tej praktyki w swoim kontekście zawodowym.

Uwaga: Kategorie te są zgodne z ramami UE, takimi jak Kluczowe kompetencje w uczeniu się przez całe życie (2018), Plan działania w zakresie umiejętności podstawowych (2025) oraz Przewodnik po programie Erasmus+ 2025 – Słowniczek

